

تاریخ: ۲۰۱۴/۱۰/۲۴

ناشر و نویسنده: آصف بهاند

تاسو افغانان نه یاست!

د ۲۰۱۴ کال د اکتوبر د میاشتی ډیرې ورځې مې د اکرین په پلازمینه کیف کې له لطیف لالا(داکتر صاحب لطیف بهاند) سره تیرې کړې. د کیف منی بنکلی و، خو دود غرن. دا لوګي د جګړې نه وو. سره له دې چې د جګړې تاثيرات د خلکو او ټولني په ژوند کې له ورايه لیدل کېدل، خو تر اوسه کیف ته د روسیې او اوکراین په پوله کې د بل کرای شوي جګړې اور او لوګي نه وو را رسیدلي. دا د وچو پانو لوګي وو. په کیف کې هم د ډیمو کراسی تر پردې لاندې بناروالی خپل کارونه سم نه تر سره کول. مقامات د کار پر ځای په پچه سپاره وو او د امریکا - اروپا خوبونه یې لیدل. له ونو راتویې وچې پاني د دې پر ځای چې له بناره ویستل شي، همالته د بنار په منځ کې د ونو او لارو په ځنګونو کې سو ځول کیدي او لوګو یې د کیف آسمان او هوا سره لرلي وو.

زما لالا د اکرین په کیف کې د افغانستان د سفارت مرستیال سفیر دی. زه به هره کاري ورځ کې له ده سره د کار ځای ته تلمه. په سفارت کې دوی د «ملکه ثریا کتابتون» په نامه یوه کتابخانه پرانستی وه او بنایسته ډیر کتابونه یې په کې راټول کړي وو. لالا به د کمپیوتر تنی شرقولي او زه به کړی ورځ د ده په دفتر کې مطالعي ته اړم وم. د استاد خلیل الله خلیلي له خولي لیکل شوي یادداشتونه راته په زړه پوري و، خو سل په سلو کې یې په نگه والي شک من شوم.

«افغانستان در آتش نفت» کتاب سره له دې چې په زړه پوري و، خو د یوې ډلې د پلویټوب تله په کې درنه وه، خو بیا مې هم د دې له پاره خوښ شو چې د تحقیق په اصولو کې لیکوال راته تر ډیره بريالی ښکاره شو او... له دې نه وروسته به مو په فارغ وخت کې د کیف تاریخي ځایونه، موزیمونه، دکانونه، بازارونه، میټرو، بڼونه، پارکونه او نور په زړه پوري ځایونه لیدل.

د سیاسي، نظامي او انقلابي اړو دور په سلسله کې خلک خوار بیکاره، سر گردانه، زیر زببلي وو او د نامالومي راتلونکي په باب یې فکر کاوه. نرخونه ډیر جګ او د خلکو جیبونه تش وو.

د چکرونو په سلسله کې د ۲۰۱۴ کال د اکتوبر په ۱۸ نیټه ماسپینین مهال یو پارک ته تلونکي وو، چې د لالا تلیفون غږ وکړ. که گورم چې لالا ورته وویل: درغلو.

لالا ویل چې له ماسکو نه میرویس راغلی، غواړي چې ودې گوري. ما ویل دا خو ښه وشول. میرویس زما یو پیژندګلو افغان دی چې همالته یې ماسکو کې درس ویلی و، ښه بلد و مور سره یې په گاوند کې ژوند کاوه او یو څه خوري ترڅي مو سره په ګډه تیرې کړي وي.

څو شیبې وروسته گورم چې میرویس راغی، څوارلس کاله مو نه وو سره لیدلي. ښه بدل شوی وو، خو له خولي نه یې خندا ورکه نه وه. سترې مه شي نه وروسته مو څو شیبې په هغه پارک کې چکر وواوه، بیا د ده د اوسیدو ځای ته وڅوځیدو.

د لاري پر سر یوې اکرابینې میرمنې ترکاري او تازه میوه خرڅوله. میرویس ویل چې دلته به زه لږ ترکاري واخلم. زه او لالا هم ورسره ودریدو. ښځې کله چې رومیان په کڅوره کې اچول، د سترگو له کونجو نه یې په غلا مور ته کتل. ښکاریدل چې څه یې په زړه کې گرځي. له یوه سترې ستمهاري نه وروسته یې له میرویس نه وپوښتل: ترکان یاستی؟

میرویس په خندا ورته وویل:

نه مور ترکان نه یو.

نو د کوم ځای یاستی؟

میرویس ورته وویل:

مور افغانان یو.

ښځې په نا راضي لهجه وویل:

افغانانو ته ورته نه یاستی. او بیا یې له خندا په ډکه خوله د خپلې لومړنۍ جملې په تائید سره وویل:

هیڅ امکان نه لري چې تاسو دې افغانان و اوسئ.

د پاڼو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پاروالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

میرویس بیا ورته وویل چې مور افغانان یو. بنځې بیا په ټینگار سره وویل چې تاسو افغانانو ته نه پاتې کیږئ. مور ورته وویل چې ته د کوم دلیل له مخې دا خبره کوي چې مور افغانانو ته نه پاتې کیږو؟ سم د لاسه یې په ډیره حق په جانبه لهجه او ډاډ سره وویل: ولي لنگوتی نه لری؟ افغان خو له لری پیژندل کیږي چې یوه بڼه اوږده توپه یې له سره تاو کړي وي او برنډ روان وي. مور یو بل ته سره وکتل، او ورنه روان شوو.

پای

د پاڼو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ